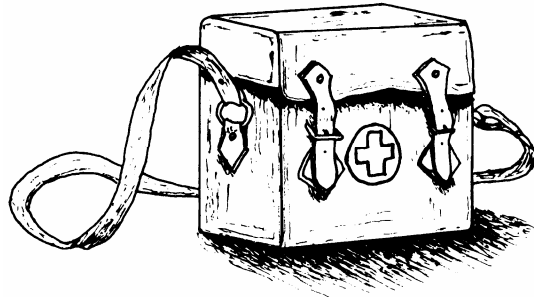

دوائن جي پيتي

- هر گهر ۽ هر ڳوٺ ۾ ڪن اهڙين دوائن جو سڌائين هجڻ ضروري ٿئي ٿو جيڪي هنگامي حالتن ۾ استعمال ڪري سگهجن.
- انلاءِ هر گهر ۾ ’گهريلو دوائن جي پيتي‘ (Home Medicine Kit) (ڏسو ص. 334) جو هجڻ ضروري آهي، جنهن ۾ ترت طبي امداد، هلڪين قلڪين بيمارين / انفڪشنن ۽ صحت جي عام مسئلن کي منهن ڏيڻ لاءِ دوائون موجود هجن.
 - جڏهن ته ڳوٺ ۾ دوائن جي اهڙي پيتي (ڏسو ڳوٺ لاءِ دوائن جي پيتي ص. 336) ۾ جيتري قدر ٿي سگهي، وڌ ۾ وڌ اهڙيون دوائون موجود هجڻ گهرجن جيڪي نه رڳو روزانو پيدا ٿيندڙ صحت جي مسئلن ته سنگين بيمارين يا هنگامي حالتن ۾ به استعمال ڪري سگهجن. اهڙي پيتي ڪنهن ذميوار فرد جهڙوڪ: ڪنهن هيلٿ ورڪر، استاد، وڏڙي، استور ڪيپر يا ڪنهن به اهڙي فرد وٽ هجڻ گهرجي جنهن تي ماڻهن جو ويساهه هجي. جيڪڏهن ٿي سگهي ته، ڳوٺ جي سڀني فردن کي اهڙي پيتي تيار ڪرڻ ۽ ان تي خرچ ڪرڻ ۾ پاڳي پائيوار ٿيڻ گهرجي. انلاءِ جيڪي فرد جيترو وڌيڪ خرچ ڪري سگهن ٿا، کين ڪرڻ گهرجي. ساڳئي وقت سڀني کي اها ڳالهه به سمجهڻ گهرجي ته، دوائن جي پيتي سڀني جي فائدي لاءِ آهي. يعني ته جيڪي ان جي لاءِ خرچ ڪري سگهن ٿا ۽ جيڪي خرچ ڪري نٿا سگهن.
- ايندڙ صفحن تي صلاحون ڏنيون ويون آهن ته دوائن جي پيتي ۾ ڇا ڇا هجڻ گهرجي. دوائن جي اهڙيءَ لسٽ ۾ توهان پنهنجين ضرورتن، گهرجن ۽ وسيلن آهر تبديلي آڻي ان کي بهتر کان بهتر بڻائي سگهو ٿا. جيتوڻيڪ، لسٽ ۾ گهڻي پاڳي جديد دوائن جو ذڪر ڪيو ويو آهي، جڏهن ته اهڙا گهريلو ضروري توڻڪا (ستيون ڦڪيون ۽ ڇاٽا وغيره) جيڪي اثرائتا ۽ ڪارائتا سمجهيا وڃن ٿا، سي به شامل ڪري سگهجن ٿا.

هر دوا ڪيتري مقدار ۾ رکڻ گهرجي؟

دوائن جي پيتي ۾ گهٽ ۾ گهٽ مقدار ۾ دوائون رکڻ جي صلاح ڏني ويندي آهي، يعني ايترو مقدار جيڪو سولائيءَ سان رکي سگهجي. جڏهن ته ڪن حالتن ۾ رڳو ايترو مقدار رکجي ٿو ته جيئن علاج شروع ڪري سگهجي. جو ممڪن ٿي سگهي ٿو ته اهڙي ناچاڪ فرد کي اسپتال نيڻو پوي يا ترت وڌيڪ دوائن جي ضرورت پوي.

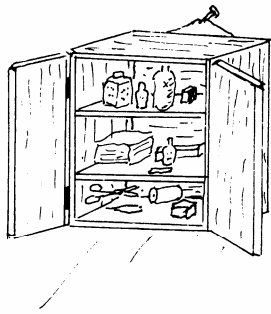
دوائن جي پيتي ۾ دوائون ڪيتري مقدار ۾ رکجن ٿيون ان جو مدار هن ڳالهه تي ٿئي ٿو ته اهي ڪيترن ماڻهن لاءِ استعمال ڪرڻيون پونديون؟ ۽ جڏهن ختم ٿي وڃن ٿيون تڏهن توهان کي اهي حاصل ڪرڻ لاءِ ڪيترو پري وڃڻو پوندو. ان جو وڌيڪ مدار دوائن جي قيمت تي به ٿئي ٿو ۽ ڪو گهر / ڪٽنب يا ڳوٺ ان لاءِ ڪيترو پئسو خرچ ڪرڻ جي طاقت رکي ٿو. دوائن جي پيتي لاءِ ڪي دوائون مهانگيون ٿي سگهن ٿيون. جڏهن ته ڏاهپ انهن سمجهي وڃي ٿي ته اهم دوائون ايتري مقدار ۾ هجڻ گهرجن جن رستي هنگامي حالتن کي سولائيءَ سان منهن ڏئي سگهجي.

نوٽ: وڃڻ لاءِ دوائن جي پيتي ۾ اهڙيون دوائون موجود رکجن جيڪي دايون ۽ ڳورهاريون عورتون وڃڻ لاءِ تيار رکن ٿيون. اهڙين دوائن جي صفحي 254 کان 255 تائين لسٽ ڏني وئي آهي.

دوائن جي پيٽي جي سنڀال ڪيئن لهجي

1. احتياط: سڀ دوائون ٻارن جي پهچ کان پري رکجن. ڇو ته، ڪا به دوا گهڻي وزن ۾ واپرائڻ سبب زهريلي ثابت ٿي سگهي ٿي.
2. پڪ ڪجي ته هر دوا تي نالي جي چٽڪي ۽ ان جي استعمال جا طريقا موجود آهن. اهڙي معلومات يا ڪتابڙي جي هڪ ڪاپي دوائن جي پيٽي ۾ به رکجي.
3. سڀ دوائون ۽ طبي سامان گڏ، صاف، خشڪ ۽ ٿڌي جاءِ تي اهڙي هنڌ رکجي، جتي ڪاڪروچ ۽ ڪوئا پهچي نه سگهن. اوزار، پٽيون ۽ ڪپهه وغيره کي پلاسٽڪ جي ٿيلهين ۾ بند ڪري رکجي.
4. سڀ اهم دوائون ضرورت وقت ترت استعمال لاءِ هميشه تيار رکجن. استعمال کانپوءِ جيترو جلد ممڪن ٿي سگهي ڪنل دوائون آڻجن.
5. هر دوا تي ان جي استعمال جي تاريخ ضرور ڏسجي. جيڪڏهن دوا استعمال ڪرڻ جو وقت گذري چڪو آهي يا ڏسڻ ۾ خراب اچي ٿي، ته اها ضايع ڪري ڇڏجي ۽ نئين خريد ڪجي.

ياد رکڻو: ڪي دوائون، خاص طور تي ٽيٽرا سائيڪلين، جڏهن پراڻيون ٿي وڃن ٿيون تڏهن انهن جو استعمال ڪرڻ خطرناڪ ثابت ٿي سگهي ٿو. جڏهن ته خشڪ حالت ۾ پينسلين دوائون (گوريون، شربت يا سئي لاءِ پاڻوڊر جي حالت ۾) استعمال جي تاريخ گذري وڃڻ کانپوءِ به هڪ سال تائين استعمال ڪري سگهجن ٿيون، بشرطيڪ اهي ڪنهن صاف، خشڪ ۽ ٿڌي هنڌ تي رکيون ويون هجن. پراڻي پينسلين جي، ممڪن آهي ته طاقت گهٽجي وئي هجي تنهنڪري توهان چاهيو ته ان جو وزن وڌائي سگهو ٿا. (احتياط: اهڙين حالتن ۾ رڳو پينسلين استعمال ڪري سگهجي ٿي، جڏهن ته ٻيون دوائون، ڏسيل وزن کان وڌيڪ واپرائڻ سبب انتهائي خطرناڪ ثابت ٿي سگهن ٿيون).

دوائون ٻارن جي پهچ کان پري رکڻو.

دوائن جي پيتي لاءِ سامان وٺڻ

اهڙيون ڪيتريون دوائون جن جو هن ڪتاب ۾ ذڪر ڪيو ويو آهي، وڏن شهرن جي دوائن جي دڪانن تان خريد ڪري سگهجن ٿيون. جيڪڏهن گهڻا ڪٽنب يا ڳوٺ گڏجي هڪ دفعي سان اهڙيون دوائون خريد ڪن ته عام طور تي دوائن جا دڪاندار رعايت به ڪن ٿا. پر جي اهي دوائون ڪنهن ٻڌي جي دڪاندار کان وٺجن ته اڃا به گهڻيون سسٽيون پون ٿيون.

جيڪڏهن ڪنهن دڪاندار وٽ گهربل دوا جو برانڊ موجود نه هجي ته ان جو ٻيو برانڊ خريد ڪري سگهجي ٿو. وٺڻ کان اڳهر ڏسي پڪ ڪجي ته ان برانڊ ۾ ساڳئي دوا آهي ۽ ان جو وزن به ڏسجي.

دوائون خريد ڪرڻ وقت قيمتون به پيتي ڏسو. ڇو ته، دوائن جا ڪيترا برانڊ ٻين دوائن کان وڌيڪ مهانگا ٿين ٿا، جيتوڻيڪ انهن ۾ ساڳئي دوا موجود هجي ٿي. عام طور تي گهڻيون مهانگيون دوائون بهترين نٿيون ٿين. جيتري قدر ممڪن ٿي سگهي برانڊ نالن وارين دوائن بجاءِ جينرڪ نالن واريون دوائون خريد ڪريو ڇو ته، اهي گهڻيون سسٽيون به ٿين ٿيون. ورلي، گهڻي مقدار ۾ وٺڻ سان پئسي جي بچت به ٿئي ٿي. مثال طور: پينسلين جو 6 لکن يونٽن جو وائل، 3 لکن يونٽن جي وائل کان ٿورڙو مهانگو ٿئي ٿو، تنهنڪري وڏي وزن وارو وائل خريد ڪري ان جا به وزن استعمال ڪجن.

گھريلو دوائن جي پيٽي

هر گهر ۾ دوائن جي پيٽي ۾ هيٺيون شيون هجڻ گهرجن. دوائون ايتري مقدار ۾ هجڻ گهرجن جيئن بهراڙين ۾ پيدا ٿيندڙ ڪيترن عام مسئلن جي علاج لاءِ ڪم اچي سگهن.

پنهنجي دوائن جي پيٽي ۾ ڪارائتن گھريلو ٽوٽڪن لاءِ گھربل وڪر به رکو.

استعمال	سامان	قيمت لکي ڇڏيو	گھربل مقدار	ڏسو صفحو
ڏڪ / زخري ۽ ڇمڙيءَ جا مسئلا: پلاسٽڪ يا رٻڙ جا دستانا	يا پلاسٽڪ جون ٿيلهيون هٿن لاءِ	_____	1 ننڍو پاڪيٽ	75
اسٽرلائيز ٿيل پٽيون، الڳ الڳ لفافن ۾ بند	_____	20	_____	218, 97, 363
1, 2, 3 انچي پٽين جا رول	_____	_____	هر هڪ ٻه عدد	87
صاف ڪپهه	_____	_____	هڪ ننڍو ويٽو	254, 83, 72, 14
چنٻڙندڙ ٽئپ / پٽي هڪ انچي موڪري	_____	_____	2 رول	215, 85
هڪ صابن، ممڪن ٿي سگهي ته جيوڙا مار صابن بيٽاڊين ونجي	_____	_____	هڪ ٽڪي يا ننڍي بوتل	371
70% الڪوهل	_____	_____	¼ لتر	254, 211, 201, 72
هائڊروجن پراآڪسائيڊ (گھري رنگ جي بوتل ۾)	_____	_____	هڪ ننڍي بوتل	183, 83, 213
پيٽروليم جيلي (وٽزلين) ٽيوب يا جار ۾	_____	_____	1	97, 91, 199, 141
سفيد سرڪو	_____	_____	½ لتر	309, 294, 241, 200
گنڊرف (سلفر)	_____	_____	100 گرام	211, 206, 205, 200
ڪئنجيون صاف سٽريون (زنگيل / ڪٽيل نه)	_____	_____	1 عدد	254, 85, 262
ڄمٽي (سنهي ڇهنڀ واري)	_____	_____	1 عدد	175, 84
بخار تپاسڻ لاءِ				
ٿرموميٽر وات لاءِ مقعد لاءِ	_____	_____	ٻه عدد	41, 30
سامان کي مٽيءَ وغيره کان صاف رکڻ لاءِ پلاسٽڪ جون ٿيلهيون	_____	_____	گھڻيون	332, 195

دوائون

ڏسو صفحو	گهريل مقدار	قيمت (لکي چڏيو)	عام نالو (لکي چڏيو)	دوا (جينرڪ نالو)	استعمال
351	40	_____	_____		بئڪٽيريا انفڪشن لاءِ 1. پينسلين گوريون 200 مرگ
358	100	_____	_____		2. ڪارتي موڪسازول (سلفا ميٿاڪسازول 400 مرگ، 80 مرگ ٽراءِ ميٿوپريم سميت
353	24	_____	_____		3. ايمپي سيلين ڪئپسول 200 مرگ
374	100 مرگ جون 40 گوريون يا ٻه بوتلون	_____	_____		ڪينئن لاءِ 4. ميپيندازول گوريون
379	50	_____	_____		بخار / ٽپ ۽ سور لاءِ 5. انسپرين گوريون 300 مرگ (5 گرین)
380	50	_____	_____		6. ائسيٽامينوفين گوريون 500 مرگ
393	100	_____	_____		رت جي پوڻائيءَ لاءِ 7. فولاد (آئرن سليٽ) گوريون 200 مرگ (بهتر وٽامن سي ۽ فولڪ ائسڊ واريون ٽين ٽيون)
373	1 بوتل 20 گرام	_____	_____		اسڪئبيز خارس ۽ جوئن لاءِ 8. لنڊن (گاما بينزين هيگزاڪلورائيڊ ۽ / يا گنڊرف سلفر پاؤڊر)
386	12	_____	_____		خراس ۽ التيءَ لاءِ 9. پروميٿازين 25 مرگ گوريون
371	1 بوتل 1 ٽيوب	_____	_____		چمڙي جا هلڪا انفڪشن 10. جينشن وايوليٽ، ننڍي بوتل يا ائنتي بايوٽڪ ملر
378	1 ٽيوب	_____	_____		اڪين جي انفڪشن لاءِ 11. اڪين جي ائنتي بايوٽڪ ملر

ڳوٺ لاءِ دوائن جي پيٽي

ڳوٺ لاءِ دوائن جي پيٽي ۾ اهي سڀ دوائون ۽ سامان هجڻ گهرجي جنهن جو گهريلو دوائن جي پيٽي ۾ ذڪر ڪيو ويو آهي، پر گهڻي مقدار ۾. مقدار جو وڌيڪ مدار ڳوٺ جي آدمشماري ۽ شهر کان دوريءَ تي ٿئي ٿو. ان کانسواءِ ڳوٺ لاءِ دوائن جي پيٽيءَ ۾ هيٺيون دوائون پڻ هجڻ گهرجن جن مان ڪيتريون ڪن وڌيڪ خطرناڪ بيمارين جي علاج لاءِ ٿين ٿيون. اهڙين دوائن ۾ گهٽ وڌائي شهر کان ڏورانهن ڏهن ۾ رکندي ڪري سگهجي ٿي.

واڏو سامان

صفحہ	مقدار	قيمت	سامان	استعمال
65	2 6 - 3 4 - 2		سرنج 5 م ل نيڊل # (نمبر) 22، 3 س م ڊگهي # 25 1/2 س م ڊگهي	انجڪشن لاءِ:
239	2		ڪيٽيٽر (رپڙ يا پلاسٽڪ # 10 فرينچ)	پيشاب ۾ تڪليف لاءِ
175, 102 312	3 - 6		لچڪدار پٽيون 2 - 3 انچ موڪريون	موچ ۽ سجيل نسن لاءِ
309, 255, 34	1		پين لائيت (ننڍڙي ٽارچ)	ڪن وغيره تپاسڻ لاءِ

واڏو دوائون

صفحہ	مقدار	قيمت	مقامي برانڊ نالو	دوا	استعمال
					سنگين انفڪشن لاءِ:
352	20-40			پينسلين انجڪشن لاءِ، جيڪڏهن رڳو هڪ هجي ته پروڪئن پينسلين جا 6 لک يونٽ في م ل	1.
353	20-40			ايمپي سيلين انجڪشن لاءِ 250 م گ ائمپيول ۽ / يا اسٽريپٽومائيسن 1 گرام، وائل پينسلين سان گڏ استعمال لاءِ (جيڪڏهن ايمپي سيلن گهڻي مهانگي هجي)	2.
354	20-40				3.
356	40-80			ٽيٽرا سائيڪلن ڪئپسول يا گوريون 250 م گ	3.
					اميپيا ۽ جيارڊيا جي انفڪشن لاءِ
369	40-80			ميينڊازول 250 م گ گوريون	4.
					دورن لاءِ
389	40-80			فينوباربيٽال 15 م گ گوريون	5.

سنگين ائلرجي جو ردعمل ۽ سخت دم

385	10-5	_____	_____	6. ابي نيفرين (ائڊرينٽلن) انجڪشن ائمپيول 1 م گ سان
-----	------	-------	-------	---

دم لاءِ

385	100-20	_____	_____	7. ايفي ڊرين گوريون 15 م گ
-----	--------	-------	-------	----------------------------

ويمر کانپوءِ ٿيندڙ شديد رت هير

391	6-12	_____	_____	8. ارگونون انجڪشن يا گوريون 0.2 م گ
-----	------	-------	-------	-------------------------------------

ٻيون دوائون، جن جي گهٽن پر سڀني هنڌن تي ضرورت نٿي پوي

اڪين جي خشڪيءَ جو مسئلو:

392	100-10	_____	_____	وتا من آي (A) 2 لک يونٽ ڪئپسول
-----	--------	-------	-------	--------------------------------

جتي جهٽڪن جي بيماري / ٽيٽنيس جو مسئلو هجي:

389	4-2 بوتلون	_____	_____	ٽيٽنيس ائنتي ٽاڪسن 50 هزار يونٽ (ممڪن هجي ته لايو فلائيزڊ بهتر آهي)
-----	------------	-------	-------	--

جتي نانگ ڪڪڙ ۽ وچن جي ڏنگ جو آزار هجي:

388	6-2	_____	_____	(مخصوص ائنتي وينر)
-----	-----	-------	-------	--------------------

جت ملٽريا جو مسئلو هجي:

365-		_____	_____	ڪلوروڪوئين، ڪوئئين
368	200-50	_____	_____	آرٽيمي سٽين يا ڪا به اهڙي دوا جيڪا توهانجي علائقي ۾ موثر ٿيندي هجي

گهٽ وزن ۾ ڄاول ٻارڙن کي ٿيندڙ رت هير جي علاج لاءِ:

394	6-3	_____	_____	وٽامن ڪي جي انجڪشن 1 م گ
-----	-----	-------	-------	--------------------------

پراڻين بيمارين لاءِ دوائون

ڪيترين پراڻين بيمارين، جهڙوڪ: سلهم، ڪوڙهه ۽ شستو سومياٽيسس جون دوائون، ڳوٺ جي دوائن جي پيٽيءَ ۾ رکڻ معقول سمجهيون وڃن ٿيون ته نه به. ڇو ته، اهو يقين ڪرڻ لاءِ ته اهڙو فرد واقعي اهڙيءَ ڪنهن بيماريءَ ۾ مبتلا آهي، عام طور تي ڪنهن صحت مرڪز ۾ مخصوص تپاس رستي پڪ ڪرڻ ضروري سمجهي وڃي ٿي، جتان ان بيماريءَ جون گهربل دوائون به ملي سگهن ٿيون. مٿئين بيمارين جون ۽ ڪي ٻيون دوائون ڳوٺ جي دوائن جي پيٽيءَ ۾ شامل ڪيون وڃن ٿيون يا نه، ان جو مدار مقامي صورتحال ۽ اتان جي ذميوار ماڻهن جي قابليت تي مدار رکي ٿو.

وئڪسين - Vaccines

جيئن ته وئڪسينون عام طور تي صحت کاتو مهيا ڪري ٿو، ان سبب اهي ڳوٺ جي دوائن جي پيٽيءَ ۾ شامل نٿيون ڪيون وڃن. جڏهن ته، وڏي وڏي ڪوشش ڪري اهڙن سڀني ٻارڙن کي، اهي جيئن جيئن مختلف قسمن جي وئڪسين هٿائڻ جي عمرين جا ٿيندا وڃن (ڏسو ص. 147) کين وئڪسين ڪرائي ڇڏجي. بهرحال، جيڪڏهن ريفريجرير جي سهوليت موجود هجي ته خاص طور تي ڊي پي ٽي، پولئي ۽ آرٽي، جون وئڪسين، دوائن جي پيٽيءَ واري لسٽ ۾ شامل ڪري سگهجن ٿيون.

ڳوٺ جي دوائن جي دڪاندار سان ٻه ٽي ڳالهيون

جيڪڏهن توهان پنهنجي دڪان تي دوائون وڪڻندڙ آهيو تڏهن ممڪن آهي ته ماڻهو توهان کان اهو پڇن ته ڪين ڪهڙيون دوائون ڪڏهن خريد ۽ ڪڏهن استعمال ڪرڻ گهرجن. توهان هڪ اهڙي هنڌ ۽ حالت ۾ آهيو جو ماڻهن جي ڄاڻ ۽ صحت تي خاص اثر چڙهي سگهو ٿا.

هي ڪتاب توهان کي درست صلاح ڏيندو ۽ اها به مدد ڪندو ته توهان جا گراهڪ رڳو اهي دوائون خريد ڪري سگهن جن جي ڪين واقعي ضرورت آهي.

جيئن توهان کي خبر آهي ته ماڻهو به عام طور تي دوائن خريدڻ تي گهٽ پئسا خرچ ڪن ٿا جو وڌيڪ هجن ٿي ايترا ٿا پر پوءِ به اهي دوائون سندن لاءِ ڪارائتيون ثابت نه ٿيون ٿين. جڏهن ته توهان ڪين سندن صحت جي ضرورتن بابت سٺي طرح سان سمجهائي سگهو ٿا ته جيئن اهي پنهنجي پگهر جو پورهيو ڏاهپ سان خرچ ڪري سگهن. مثال طور:

- جيڪڏهن ماڻهو اچي توهان کان ڪنگهه جو شربت، اهڙن دستن جي دوا جيڪي ڪائوپيڪٽٽ کان گهاتا هجن، وٽامن بي 12 يا جيريءَ جي ست جي گهر ڪن جنهن سان رت جي پوڻائي جو علاج ٿئي ٿو، موچ يا سور ختم ڪرڻ لاءِ پينسلين يا جڏهن ڪين زڪام ٿي پوي ته ٽيٽراسائيڪلن گهرن تڏهن توهان ڪين سمجهايو ته اهڙين حالتن ۾ انهن دوائن جي استعمال ڪرڻ جي ضرورت نه ٿي ٿئي ۽ استعمال ڪرڻ سان فائدي بجاءِ اهي وڌيڪ نقصانڪار ثابت ٿي سگهن ٿيون. ان لاءِ ڪين سمجهايو ته دوائون بجاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي.
- جيڪڏهن ڪو طاقت لاءِ وٽامن جو شربت گهري ٿو ته ان بجاءِ ڪيس آماده ڪريو ته هو آنا، ميوو، يا سايون پاڇيون وٺي کائي. ڪيس سمجهائڻ جي ڪوشش ڪريو ته انهن ۾ وڌيڪ وٽامنون ٿين ٿيون ته ايترو پئسن مان طاقت جي شربت جي پيٽ ۾، منجهن وڌيڪ غذائي طاقت ٿئي ٿي.
- جڏهن ڪو دوا وات رستي کائي سگهجي ٿي پر ان بجاءِ هو انجڪشن لاءِ چوندا هجن تڏهن ڪين سمجهائجي ته وات رستي دوا به ايتري ئي اثرائتي ۽ ڪارائتي ٿئي ٿي ته اها انجڪشن جي پيٽ ۾ وڌيڪ سلامتيءَ واري پڻ ٿئي ٿي.
- جيڪڏهن ڪو لیس زڪام لاءِ گوريون خريدڻ چاهي يا اهڙي ڪا ٻي مهانگي دوا جنهن ۾ ٻيون به ڪيتريون دوائون گڏيل هجن تڏهن توهان ڪين سمجهايو ته انهن بجاءِ پئسا بچائي، ائسپرین، ائسيٽامينوفين يا آءِ بيوپروفين گوريون وٺي گهڙي ۽ پاڻي سان استعمال ڪريو.

توهان اهڙيون ڳالهيون ماڻهن کي سولائيءَ سان سمجهائي سگهو ٿا جيڪڏهن توهان هن ڪتاب ۾ ڏنل اهڙي معلومات، ماڻهن سان گڏجي پڙهو.

سڀ کان اهم ڳالهه، رڳو اهي دوائون وڪرو ڪيو جيڪي ڪارائتيون آهن. پنهنجي دڪان ۾ اهي دوائون ۽ سامان رکو جن جو گهريلو ۽ ڳوٺاڻي دوائن جي پيٽي لاءِ ذڪر ڪيو ويو آهي ته ساڳئي وقت اهي به رکو جيڪي توهانجي ڳوٺ يا علائقي جي عام بيمارين لاءِ ضروري ٿين ٿيون. ڪوشش ڪري سستيون جينرڪ يا اهي دوائون جيڪي سستي برانڊ واريون هجن رکو. هر اها دوا جيڪا مدي خارج / پراڻي، خراب يا بيڪار ٿي وئي هجي ڪڏهن به نه وڪڻو.

توهانجو دڪان هڪ اهڙو هنڌ ٿي سگهي ٿو جتان ماڻهو پنهنجي صحت جي سار سنڀال لهن لاءِ گهڻو ڪجهه سکي / پرائي سگهن ٿا. جيڪڏهن توهان ماڻهن کي دوائون عقلمنديءَ سان استعمال ڪرڻ، اهو يقين ڪرڻ ته دوا خريد ڪندڙ کي ان دوا جي استعمال، وزن، فائدين ۽ نقصانن ۽ احتياطن جي سٺي ڄاڻ آهي ته اها، پنهنجي وسنديءَ جي ماڻهن جي لاءِ زبردست خدمت ٿيندي.